

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 11 grudnia 2020 r.
(OR. en)

13976/20

ENER 492
RECH 517
IND 266
CLIMA 348

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Data: 11 grudnia 2020 r.

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 13714/20 +COR1

Dotyczy: Konkluzje Rady pt. „W kierunku europejskiego rynku wodoru”

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt. „W kierunku europejskiego rynku wodoru”,
zatwierdzone w drodze procedury pisemnej przez Radę Unii Europejskiej w dniu 11 grudnia 2020 r.

Konkluzje Rady

W kierunku europejskiego rynku wodoru

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1 PRZYPOMINAJĄC:

- 1.1 że Rada Europejska na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2019 r. poparła cel, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r., i w tym kontekście przyjęła do wiadomości komunikat Komisji Europejskiej w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu, którego założeniem jest uczynienie z Europy pierwszego kontynentu neutralnego dla klimatu do 2050 r., przeciwdziałanie utracie różnorodności biologicznej i zanieczyszczeniu oraz zreformowanie marnotrawnego wykorzystywania zasobów naturalnych poprzez przejście na gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu;
- 1.2 że ratyfikując porozumienie paryskie, UE i jej państwa członkowskie uzgodniły, iż z myślą o szybkim zmniejszeniu swoich emisji gazów cieplarnianych przedłożą ustalone na poziomie krajowym wkłady, tak by ograniczyć globalny wzrost temperatury do poziomu znacznie poniżej 2 °C w porównaniu z poziomem sprzed epoki przemysłowej, kontynuując jednocześnie starania na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C;
- 1.3 konkluzje Rady z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie przyszłości systemów energetycznych w unii energetycznej, mających zapewnić transformację energetyczną oraz realizację celów w zakresie energii i klimatu w okresie do roku 2030 i późniejszym, w których to konkluzjach zwrócono uwagę na: rozwój i wdrożenie bezpiecznych i zrównoważonych technologii niskoemisyjnych przyczyniających się do obniżenia emisyjności; wspieranie łączenia i integracji sektorów; usuwanie barier regulacyjnych; potrzebę oceny potencjału wodoru, w szczególności tego produkowanego ze źródeł odnawialnych, w celu jak najlepszego wykorzystania istniejącej unijnej infrastruktury gazowej w ramach zdekarbonizowanego systemu energetycznego;

- 1.4 rosnącą liczbę i ambicję najnowszych krajowych strategii państw członkowskich w zakresie wodoru, jak również regionalnych inicjatyw w zakresie wodoru, a także znaczenie wdrożenia spójnej i komplementarnej strategii na szczeblu Unii;
- 1.5 komunikat Komisji Europejskiej w sprawie strategii UE dotyczącej integracji systemu energetycznego oraz komunikat Komisji Europejskiej w sprawie strategii w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu, mające na celu zbudowanie zintegrowanego systemu energetycznego dostosowanego z myślą o neutralności klimatycznej i nakreślające plan działania w zakresie wodoru dla UE wraz z celami dotyczącymi m.in. zwiększenia skali i wdrażania elektrolizerów, poprawy konkurencyjności kosztowej wodoru, w szczególności wodoru produkowanego w drodze elektrolizy, odpowiedniego programu inwestycyjnego, propozycji zwiększenia podaży i popytu, a także dotyczącymi elementów ram dla rynku i infrastruktury, przy czym wszystkie te elementy łącznie tworzą obraz potencjału silniejszych synergii między sektorami nośników energii a sektorami zastosowań końcowych;
- 1.6 podjętą we wrześniu 2018 r. w Linz inicjatywę w zakresie technologii wodorowych, popieraną przez wszystkie państwa członkowskie i Komisję Europejską, a także przez wiele kluczowych podmiotów z sektora energetycznego i reprezentujących przemysł, w której podkreślono potencjał zrównoważonej technologii wodorowej w zakresie dekarbonizacji wielu sektorów oraz jej potencjał dla systemu energetycznego i dla długoterminowego bezpieczeństwa energetycznego UE;
- 1.7 Europejski sojusz na rzecz czystego wodoru, którego celem jest wzmocnienie paneuropejskiej współpracy poprzez otwartość, partnerstwo, inkluzywność, różnorodność i przejrzystość oraz rozszerzenie łańcucha wartości wodoru w całej Europie przez ustanowienie solidnej ścieżki realizacji projektów skupiającej się na osiągnięciu neutralności klimatycznej Europy;
- 1.8 rolę Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych jako doskonałego przykładu partnerstwa publiczno-prywatnego w dziedzinie łańcuchów wartości wodoru, w szczególności w zakresie badań naukowych, rozwoju technologicznego i demonstracji technologicznej;

- 1.9 że w opracowanym przez Komisję Europejską sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej 2020 wykazano potrzebę przeciwdziałania obserwowanemu spadkowi inwestycji w badania naukowe i innowacje w dziedzinie czystych technologii energetycznych, tak by wzmocnić długoterminowy potencjał zrównoważonego wzrostu, ze szczególnym uwzględnieniem tych gałęzi przemysłu i innowatorów w UE, którzy będą rozwijać potrzebne czyste technologie i mogą promować je na całym świecie;
- 1.10 że Strategiczne Forum ds. Ważnych Projektów Stanowiących Przedmiot Wspólnego Europejskiego Zainteresowania wybrało „Technologie i systemy wodorowe” jako jeden ze strategicznych łańcuchów wartości, które mają zasadnicze znaczenie dla zwiększenia przyszłej konkurencyjności i zrównoważoności UE;
- 1.11 kluczową rolę krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu (NECP) w ożywieniu gospodarczym oraz w priorytetowym traktowaniu przyszłych inwestycji niezbędnych do osiągnięcia unijnych celów w zakresie energii i klimatu na 2030 r., a także unijnego celu osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.;
- 1.12 inicjatywę „Czysta energia dla wysp UE”, której celem jest poczynienie postępów w zakresie transformacji energetycznej na europejskich wyspach.

2 UZNAJĄC:

- 2.1 że UE wraz ze swoim wewnętrznym rynkiem energii, w tym prawodawstwem energetycznym, w szczególności pakietem „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, jest dobrze przygotowana do zapewnienia konkurencji, zwiększenia upowszechnienia efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i poprawy bezpieczeństwa energetycznego w Europie, a także że dowiodła swojego zaangażowania w przeciwdziałanie zmianie klimatu, jednocześnie szanując wybory państw członkowskich dotyczące rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego i suwerenność ich decyzji w zakresie koszyka energetycznego;
- 2.2 że sektor energetyczny odegra istotną rolę w przyczynianiu się do ożywienia gospodarczego w Europie po pandemii COVID-19, przewodząc sprawiedliwej transformacji w kierunku zrównoważonego wzrostu i neutralności klimatycznej oraz wykorzystując możliwości i bodźce dla modernizacji i transformacji poprzez umożliwianie inwestorom prywatnym i publicznym podejmowania decyzji inwestycyjnych w oparciu o technologie niezbędne do zapewnienia przejścia na zdekarbonizowany system energetyczny;

- 2.3 że środki w zakresie oszczędności energii i efektywności energetycznej, bezpośrednie wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, a także elektryfikacja, w szczególności oparta na odnawialnych źródłach energii, są skutecznymi i opłacalnymi środkami służącymi poczynieniu znacznego postępu w osiągnięciu neutralności klimatycznej we wszystkich odpowiednich sektorach;
- 2.4 że w transporcie i przemyśle istnieją obszary zużycia paliwa (w tym jako surowca), które trudno zdekarbonizować inaczej niż poprzez zastąpienie paliw tradycyjnych wodorem lub opartymi na nim paliwami, surowcami lub chemikaliami;
- 2.5 wartość dodaną, jaką dla wydajnego i stabilnego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego – oprócz innych opcji w zakresie elastyczności, takich jak zarządzanie popytem i magazynowanie energii elektrycznej – może mieć produkowanie wodoru w drodze elektrolizy, zwłaszcza przy wykorzystywaniu energii elektrycznej z nieciągłych źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości długoterminowego magazynowania energii oraz dodatkowej elastyczności w zakresie bilansowania rynku i systemu;
- 2.6 konieczność dalszego zachęcania do przyszłych inwestycji w dekarbonizację i zapewniania równych warunków działania w tym zakresie, w tym poprzez zmianę unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) oraz odpowiednich zasad UE dotyczących pomocy państwa;
- 2.7 wiodącą rolę UE w badaniach naukowych i rozwoju, w technologiach zrównoważonej energii, np. w dziedzinie elektrolizatorów, w innowacjach przemysłowych i w wykorzystywaniu wodoru, ponieważ wszystkie one są istotnymi warunkami wstępnymi umożliwiającymi zrównoważoną i racjonalną pod względem kosztów dekarbonizację szeregu energochłonnych gałęzi przemysłu oraz niektórych sektorów transportu poprzez przejście na wodór, najlepiej ze źródeł odnawialnych, jako surowiec, paliwo lub – gdy jest to wykonalne – jako jedną z podstaw dla syntetycznych gazów lub płynów w nowych cyklach inwestycyjnych;
- 2.8 że istnieje szeroki zakres zastosowań wodoru i jego pochodnych w przypadkach, gdy bezpośrednie wykorzystanie wodoru nie jest możliwe, jednakże, biorąc pod uwagę obecne wysokie koszty i ograniczoną dostępność wodoru, pierwszeństwo należy przyznać obszarom, które są już bliskie rentowności rynkowej, w których stosowanie wodoru i jego pochodnych przyczynia się do redukcji emisji i jest energooszczędne oraz w których można uniknąć poważnych efektów „lock-in” lub które nie mogą zostać zdekarbonizowane w inny sposób;

- 2.9 że lokalne klastry wodorowe, takie jak „doliny wodorowe”, stanowią skuteczny punkt wyjścia dla wdrażania bezpiecznych i zrównoważonych niskoemisyjnych technologii wodorowych i wielkoskalowych zastosowań, jednocześnie reprezentując odpowiednie ekosystemy w celu uwolnienia potencjału unijnych łańcuchów wartości;
- 2.10 że w stosownych przypadkach połączona międzysystemowo infrastruktura przesyłu i magazynowania gazu w UE oferuje szereg możliwości w zakresie przesyłu wodoru w przyszłości;
- 2.11 że istnieją różne rodzaje transportu wodoru, a także zgrupowane podejścia do produkowania i zużycia, które mogą okazać się skuteczne i zapewniać solidne rozwiązania w zakresie magazynowania i dostaw, w tym w odniesieniu do skroplonego wodoru lub wodoru jako elementu innych nośników energii;
- 2.12 że istnieją różne bezpieczne i zrównoważone technologie niskoemisyjne umożliwiające produkowanie wodoru, które mogą przyczynić się do szybkiej dekarbonizacji;
- 2.13 że nacisk należy położyć na wodór ze źródeł odnawialnych – w świetle jego kluczowej roli w osiąganiu celu polegającego na dekarbonizacji – i że w dalszym planowaniu i instalowaniu dodatkowych zdolności w zakresie energii odnawialnej uwzględniony będzie musiał zostać dodatkowy popyt na energię odnawialną wynikający z wdrażania wodoru ze źródeł odnawialnych;
- 2.14 wartość dodaną, jaką w dążeniu do osiągnięcia korzyści skali zapewnia wspieranie szybkiego zwiększania skali zdolności produkowania wodoru w UE i na świecie, z myślą o utworzeniu konkurencyjnego i płynnego rynku oraz o przyciągnięciu niezbędnych inwestycji;
- 2.15 możliwości wykorzystania znacznego potencjału energii odnawialnej w UE i w państwach spoza UE, co nie tylko poszerzy i zdywersyfikuje europejską bazę dostaw energii, ale także stworzy nowe rynki dla eksportu technologii i pomoże państwom trzecim w transformacji ich energetyki;
- 2.16 że w szczególności w odniesieniu do nieuniknionych emisji procesowych i tymczasowego uzupełniania produkcji wodoru ze źródeł odnawialnych w celu zwiększenia skali rynku wodoru, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS) oraz wychwytywanie, składowanie i utylizacja dwutlenku węgla (CCUS) mogą odegrać rolę w dekarbonizacji w tych państwach członkowskich, które wybierają tę technologię.

3 WYKORZYSTUJĄC:

- 3.1 krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu oraz osobne krajowe strategie w zakresie wodoru w celu określenia potencjału, jeśli chodzi o przyspieszenie, wymianę najlepszych praktyk, znalezienie wspólnych ścieżek, wspieranie współpracy regionalnej i dostosowanie działań na szczeblu UE do działań państw członkowskich, przy jednoczesnym poszanowaniu ich różnych punktów wyjściowych i ich różnego potencjału;
- 3.2 europejski Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności w celu wspierania zielonej transformacji w dążeniu do osiągnięcia najnowszych unijnych celów w zakresie klimatu na 2030 r. oraz realizacji celu, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r., poprzez stymulowanie inwestycji w tworzenie wiodących rynków wodoru w Europie oraz wspieranie państw członkowskich w zwiększaniu popytu na wodór i jego podaży, mając na uwadze zastąpienie wykorzystywania wysokoemisyjnych nośników energii;
- 3.3 przepisy pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” promujące opracowanie gwarancji pochodzenia w celu lepszej identyfikowalności wodoru ze źródeł odnawialnych, promujące wykorzystywanie w transporcie paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego i dążące do zapewnienia dodatkowości, sprawiedliwego wynagrodzenia za elastyczność i usług systemowych, które można osiągnąć dzięki dobrej integracji sektora wodoru;
- 3.4 wewnętrzny rynek energii UE w celu zwiększenia skali produkcji wodoru z myślą o wspólnym osiągnięciu korzyści skali, urozmaiceniu modeli biznesowych, a także w celu zwiększenia dostępności dostaw energii i surowców, rozwinięcia rozwiązań w zakresie transportu i infrastruktury magazynowania oraz zapewnienia konsumentom, w stosownych przypadkach, możliwości przestawienia się na to paliwo;

- 3.5 nową strategię przemysłową dla Europy opublikowaną przez Komisję Europejską w marcu 2020 r. i obejmującą inicjatywy, które przyczyniają się do podwójnej transformacji i osiągnięcia strategicznej autonomii przy jednoczesnym zachowaniu otwartej gospodarki, a także środki mające na celu priorytetowe traktowanie i przyspieszenie realizacji inicjatyw generujących miejsca pracy, pobudzających działalność innowacyjną i zwiększających konkurencyjność, a także ustanowienie nowego forum przemysłowego, które będzie analizować przemysłowe ekosystemy i łańcuchy wartości oraz pracować nad wspólnym przeglądem, rozwojem, przyspieszeniem realizacji i koordynacją istniejących inicjatyw;
- 3.6 system EU ETS, który ukierunkowywany jest na zapewnianie kompleksowych zachęt do redukcji emisji, określanie wartości pieniężnej efektów zewnętrznych, a jednocześnie na zapobieganie ucieczce emisji i zapewnianie konkurencyjności europejskiego przemysłu;
- 3.7 ustanowione przez UE reguły konkurencji, które w razie potrzeby umożliwiają rozwijanie efektywnych rozwiązań w zakresie magazynowania i transportu oraz rozwiązań infrastrukturalnych;
- 3.8 ramy prawne i zasady wewnętrznego unijnego rynku energii mające na celu zapewnienie konkurencji, przystępnych cen i bezpieczeństwa dostaw jako podstawy opracowania dostosowanego do indywidualnych potrzeb podejścia do regulacji sektora wodoru oraz wspieranie płynnego i konkurencyjnego unijnego rynku wodoru;
- 3.9 możliwości w zakresie zmiany przeznaczenia istniejących międzysystemowo połączonych ze sobą europejskich sieci gazu ziemnego i infrastruktury magazynowania jako potencjalną podstawę rozwijania transeuropejskiej infrastruktury wodorowej w sposób zrównoważony, racjonalny pod względem kosztów i skoordynowany w odniesieniu do, w stosownych przypadkach, głównych ośrodków produkcji i zużycia, przy czym należy jednocześnie stwierdzić, że klastry wodorowe oferują bezpośrednią możliwość wdrażania rozwiązań wodorowych w perspektywie krótko- i średnioterminowej;

- 3.10 międzynarodowe łańcuchy wartości, opierające się na solidnych partnerach handlowych i szlakach handlowych, oraz dostępną współpracę międzynarodową i partnerstwa poza Europą jako oferujące potencjał w zakresie konkurencyjnego pod względem kosztów wodoru odnawialnego, co przyczynia się także do rozwoju technologii energii odnawialnej w tych państwach, przy jednoczesnym zapewnieniu europejskim producentom wodoru równych warunków działania pod względem gospodarczym i środowiskowym;
- 3.11 instrumenty współpracy umożliwiające realizację wielkoskalowych transgranicznych wspólnych projektów inwestycyjnych, takich jak ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI) w dziedzinie wodoru, lub wykorzystując – w ramach dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii 2018/2011 – wspólne przetargi na produkowanie wodoru ze źródeł odnawialnych, a także wykorzystując wsparcie, jakiego temu procesowi udziela Komisja Europejska, koordynując wysiłki, zapewniając wytyczne i uwzględniając trudności wiążące się z ustanowieniem rynku wodoru przy jednoczesnym utrzymaniu międzynarodowej konkurencyjności;
- 3.12 nowe formaty partnerstwa z międzynarodowymi zainteresowanymi podmiotami prywatnymi i publicznymi w celu opracowania ścieżki realizacji zrównoważonych projektów inwestycyjnych w całym łańcuchu wartości w dziedzinie wodoru, na przykład w ramach inicjatywy „Mission Innovation” i forum ministerialnego dotyczącego czystej energii, a także, w stosownych przypadkach, wykorzystując współpracę w ramach instytucji międzynarodowych, takich jak Międzynarodowa Agencja Energetyczna (MAE) lub Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej (IRENA).

4 STWIERDZA, ŻE:

- 4.1 Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny nasilić prace nad integracją sektorową, w tym nad zwiększeniem efektywności energetycznej, elektryfikacją bezpośrednią oraz rolą i wkładem wodoru, a w szczególności wodoru ze źródeł odnawialnych, w dziedzinie dekarbonizacji, odbudowy i konkurencyjności;
- 4.2 należy szybko zwiększyć skalę rynku wodoru na szczeblu UE w sposób zrównoważony i racjonalny pod względem kosztów, skupiając się w szczególności na tych sektorach, które trudno jest zdekarbonizować za pomocą innych środków, i że należy wykorzystywać krzywe uczenia się w celu stopniowej poprawy opłacalności;

- 4.3 należy aktywnie rozwijać potencjał UE w dziedzinie wodoru odnawialnego wytwarzanego za pomocą energii elektrycznej, w szczególności z najbardziej efektywnych kosztowo źródeł odnawialnych;
- 4.4 należy stymulować inwestycje prywatne między innymi poprzez istniejące unijne instytucje finansowe, fundusze i instrumenty, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny, plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy, fundusz innowacyjny, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne oraz instrument „Łącząc Europę”, a także poprzez projektowanie innowacyjnych instrumentów, takich jak kontrakty na transakcje różnicowe dotyczące dwutlenku węgla, przyczyniających się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r.;
- 4.5 należy opracować wizjonerski i ambitny plan działania oraz wizjonerską i ambitną strategię na rzecz neutralności klimatycznej w sektorach zastosowań końcowych w odniesieniu do wodoru, a także jego pochodnych, przy poszanowaniu podejść sektorowych i regionalnych, co wymagać będzie elastycznych rozwiązań politycznych i przyczyni się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r.;
- 4.6 należy ocenić rozwiązania infrastrukturalne, biorąc pod uwagę różne wzorce wdrażania odnośnie do skutecznych i przystępnych cenowo dostaw krajowego i, w razie potrzeby, importowanego wodoru i jego pochodnych oraz ocenić ich wpływ na strukturę ram konkurencji i ram regulacyjnych;
- 4.7 należy ustanowić zintegrowane podejście w kwestii planowania sieci w odniesieniu do wszystkich nośników energii, z uwzględnieniem produkcji, transportu, magazynowania i wykorzystywania, najlepiej z zastosowaniem przekształconej unijnej infrastruktury umożliwiającej transport wodoru, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości;
- 4.8 w regionach, które są obecnie mniej połączone, które są peryferyjne lub odizolowane, takich jak wyspy, należy przeanalizować konkretne rozwiązania umożliwiające rozwój zrównoważonego rynku wodoru i powiązanej z nim infrastruktury;
- 4.9 należy aktywnie wykorzystywać pozytywne efekty zewnętrzne krajowej produkcji wodoru odnawialnego z myślą o integracji systemu poprzez zwiększanie potencjału w zakresie efektywności i elastyczności, unikając przy tym przeciążenia sieci, co z kolei pozwoli zwiększyć udział produkcji energii ze źródeł odnawialnych;

- 4.10 należy ocenić wymogi ram struktury rynku z myślą o przejrzystym, konkurencyjnym i płynnym rynku wodoru, dbając o integralność wewnętrznego rynku gazu i rynku energii elektrycznej oraz o uczciwe taryfy sieciowe, przy jednoczesnym zapewnieniu elastyczności modeli biznesowych;
- 4.11 należy odpowiednio uwzględnić pomocniczą rolę ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, jednocześnie zapewniając równe warunki działania i międzynarodową konkurencyjność;
- 4.12 w kwestii opłat sieciowych, podatków i innych opłat należy zapewnić równe warunki działania między sektorami i nośnikami energii;
- 4.13 należy promować inwestycje w prowadzone na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym projekty badawcze i innowacyjne mające umożliwić wykorzystanie potencjału wodoru w celu zwiększenia efektywności programów europejskich, krajowych i regionalnych oraz w celu promowania synergii między nimi, co przyczyni się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r.;
- 4.14 należy uwzględnić cykle inwestycyjne w sektorze energetycznym i przemysłowym, tak by uniknąć efektów „lock-in” i inwestycji utopionych;
- 4.15 należy zapewnić konsumentom wybór poprzez informowanie o pochodzeniu użytkowanych przez nich gazów, o ich śladzie, jeśli chodzi o emisję CO₂ i innych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, w tym w ramach transportu, a także o sposobie ich produkcji i ogólnym koszty paliw, dążąc do ustanowienia na szczeblu UE stosownej normy, przy jednoczesnym zapewnieniu identyfikowalności w całym łańcuchu wartości i przy wykorzystaniu już podjętych działań normalizacyjnych;
- 4.16 należy wykorzystywać potencjał krajowej produkcji wodoru, jednocześnie w dalszym ciągu pogłębiając międzynarodową współpracę w dziedzinie wodoru, w celu wzmożenia wysiłków na rzecz produkcji i umożliwienia importu wodoru odnawialnego, w szczególności w przypadkach, gdy partnerzy mają duży potencjał w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, tym samym obejmując cały łańcuch wartości i dążąc do stworzenia globalnego, konkurencyjnego, płynnego i zrównoważonego rynku wodoru przy jednoczesnym zmniejszeniu zależności od importu.

5 WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, BY:

- 5.1 wzmocniła pozycję Europy jako lidera w dziedzinie innowacji i konkurencyjności przemysłowej poprzez pełne wykorzystanie potencjału europejskiej przestrzeni badawczej (EPB), poprzez wzmocnienie partnerstw i zapewnienie odpowiednich środków na badania nad niezbędnymi technologiami, ich rozwój i wdrażanie oraz poprzez ułatwianie inwestycji, między innymi poprzez zmienione zasady pomocy państwa;
- 5.2 w dalszym ciągu rozwijała i wdrażała unijną strategię w zakresie wodoru, określając drogę do osiągnięcia celów planu działania za pośrednictwem wspólnych programów i w sposób racjonalny pod względem kosztów, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady priorytetowego traktowania środków na rzecz efektywności energetycznej, bezpośrednim wykorzystywaniu odnawialnych źródeł energii i elektryfikacji, w szczególności ze źródeł odnawialnych;
- 5.3 wspierała i ułatwiała współpracę między państwami członkowskimi w dziedzinie strategicznych łańcuchów wartości, w szczególności w kwestii opracowania jednego lub większej liczby projektów IPCEI w dziedzinie wodoru, oraz by regularnie informowała Radę o postępach w realizacji projektów IPCEI w dziedzinie wodoru i postępach prac europejskiego sojuszu na rzecz czystego wodoru, a także o wytycznych w zakresie interpretacji unijnych zasad pomocy państwa, zwłaszcza w odniesieniu do art. 23 komunikatu (2014/C 188/02);
- 5.4 opracowała kompleksowe ramy klasyfikacji i certyfikacji gazowych nośników energii, w tym odnośnie do wodoru i jego pochodnych, pochodzących z produkcji krajowej i z importu, które to ramy powinny obejmować informacje na temat zrównoważoności, a także na temat śladu, jeśli chodzi o emisję CO₂ i innych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, w tym w ramach transportu, a także na temat sposobu produkcji tych nośników energii i ogólnego koszyka paliw, a także by zapewniła identyfikowalność;
- 5.5 w oparciu o odpowiednie kryteria przewidziane w dyrektywie 2018/2001 w sprawie odnawialnych źródeł energii, w tym kryteria w zakresie dodatkowości – opracowała wiarygodną i wykonalną unijną metodę, która powinna być stosowana w przypadku wykorzystywania energii elektrycznej do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw pochodzenia niebiologicznego do stosowania w transporcie;

- 5.6 określiła sposoby podejścia mające na celu uniknięcie utopionych kosztów inwestycji i zapewniła, aby transformacja nie była utrudniana przez efekty „lock-in”;
- 5.7 wzięła pod uwagę możliwość poprawy bezpieczeństwa dostaw poprzez wykorzystanie unijnego potencjału produkcyjnego, poprzez dalszą dywersyfikację możliwości importu i ogólne zmniejszenie zależności od importu, jednocześnie uznając niezawodność istniejących partnerstw energetycznych;
- 5.8 wspierała tworzenie klastrów wodorowych w całej UE, w szczególności w trudnych pod względem dekarbonizacji sektorach zastosowań końcowych, jednocześnie wspierając państwa członkowskie w łączeniu tych klastrów w perspektywie długoterminowej, co pozwoli wykorzystać potencjał związany ze stopniowym przekształcaniem, w razie potrzeby, systemów gazu ziemnego w systemy oparte na wodorze;
- 5.9 udoskonaliła ramy dziesięcioletniego planu rozwoju sieci (TYNDP) w celu uwzględnienia wodoru gazowego oraz skutecznych interfejsów integracji między planowaniem sieci wodorowej, sieci gazowej opartej na metanie i sieci elektroenergetycznej;
- 5.10 wykorzystała zbliżający się przegląd rozporządzenia w sprawie transeuropejskiej sieci energetycznej (TEN-E) w celu dostosowania jego treści do Europejskiego Zielonego Ładu z myślą o osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. i tym samym w celu wsparcia rozwoju osobnej sieci wodorowej, w przypadku gdy jest to uzasadnione stabilnym i trwałym popytem, najlepiej w oparciu o zmianę przeznaczenia istniejącej¹ infrastruktury gazowej, o ile jest to rozwiązanie racjonalne pod względem kosztów;
- 5.11 zmieniała rozporządzenia w sprawie statystyk dotyczących energii w celu uwzględnienia w nich wodoru jako pojedynczego produktu;
- 5.12 uwzględniła pomocniczą rolę ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych oraz oceniła, w jaki sposób może się ono przyczynić do rozwoju rynku wodoru;
- 5.13 oceniła, w jaki sposób zachęty związane z podatkami i opłatami sprzyjają optymalizacji systemu i mogą zapobiec niewłaściwej alokacji inwestycji;

¹ Niniejszy tekst odnosi się do zmiany przeznaczenia istniejącej infrastruktury gazowej. Nie wyklucza to potencjalnej zmiany przeznaczenia infrastruktury gazowej, która jest opracowywana lub planowana, w tym w ramach projektów, którym przyznano status projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania (PCI), i trzeba zwrócić należyta uwagę na państwa członkowskie, które nie są połączone z transeuropejską siecią gazową.

- 5.14 optymalnie wykorzystywała główne zasady wewnętrznego rynku energii w celu zapewnienia konkurencyjności i zrównoważonych sygnałów inwestycyjnych przy opracowywaniu ukierunkowanego na adekwatność w stosunku do zakładanego celu podejścia do regulowania nowych rynków wodoru;
- 5.15 należycie uwzględniała interakcje między różnymi częściami systemu energetycznego, jak najlepiej wykorzystując wzajemnie korzystne oddziaływanie między sektorem wodoru a sektorem energii elektrycznej, co wspiera efektywność i stabilność sieci;
- 5.16 wraz z państwami członkowskimi pogłębiała współpracę międzynarodową i rozwijała rynki dla europejskich technologii i towarów, również w odniesieniu do łańcuchów wartości, szlaków handlowych i wspólnych globalnych norm, w tym norm środowiskowych i certyfikacji, również w odniesieniu do handlu między państwami członkowskimi z tranzytem przez państwa trzecie;
- 5.17 zapewniała, w tym za pomocą norm i standardów technicznych, aby systemy transportu i magazynowania gazu ziemnego i wodoru, w tym systemy o znaczeniu transgranicznym i systemy połączone z państwami trzecimi, były interoperacyjne;
- 5.18 by uwzględniła niniejsze konkluzje Rady podczas przeglądu wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią, co przyczyni się do osiągnięcia przez UE neutralności klimatycznej w 2050 r. w sposób pozwalający uniknąć nadmiernych zakłóceń konkurencji i zmniejszy ryzyko wyścigów o dotacje między państwami członkowskimi.
-